

Expunere de motive

Cu începere de la 1 aprilie 200, în țara noastră s-a trecut la aplicarea Legii 19/2000 – privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, lege fundamentată pe următoarele principii: contributivității, egalității, solidarității sociale, obligativității repartității și autonomiei.

Aplicarea Legii 19/2000 a condus la numeroase nemulțumiri și inechități, generate de înseși prevederile stipulate în articolele proprii, dar și de implementarea treptată a următoarelor acte legislative:

- normele de aplicare a prevederilor Legii 19/2000, publicată în Monitorul Oficial din 10 mai 200;
- Hotărârea de Guvern nr.1315/2001;
- Hotărârea de Guvern nr. 13017/2002;
- Hotărârea de Guvern nr. 1474/2002 (art. 2);
- Menținerea unor reglementări din legea 3/1977, art. 2;
- Legea 338/2002 pentru aplicare OUG nr. 49/2001

Guvernul, prin Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, împreună cu Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale, au promis populației țării că vor acționa astfel încât să elimine diferențele dintre cuantumul pensiilor pentru persoanele care au avut condiții similare de stagii de cotizare, de salarii, de pregătire și condiții de muncă, indiferent de anul pensionării, folosind indexarea, de recalcularea și recorelarea, iar pensiile mici vor fi indexate, astfel încât să fie aduse la nivelul celor de dinainte de 2000.

Aceasta a fost promisiunea, realitatea este cu totul alta. Prin recorelări și indexări diferențiate, se urmărește, deși un se declară pe față, aplatizarea pensiilor, respectiv micșorarea diferențelor dintre pensii. În acest sens, pensiile considerate „bune” (de cca. 3 000 000) sunt menținute aproximativ la același cuantum, sporurile acordate prin indexări și recorelări fiind minore, de câteva zeci de mii, în timp ce pensiile „mici” (sub 2 000 000) cresc cu câteva sute de mii lei.

Recorelările aplicate n-au modificat direct suma de pe talon, ci au scăzut punctajul de pensie. De exemplu:

Un pensionar din 2000, cu 41 ani de muncă:

În decembrie 2002 avea număr pct.= 1, 61193, respectiv 3 226 000 lei, iar

În ianuarie 2003 avea nr. pct.= 1, 46051, respectiv 3 291 000 lei.

Prin recorelare s-a produs o scădere de 0, 15142 pct., iar cuantumul aparent a crescut cu 65 000 lei.

La 1 ianuarie 2003 valoare pct. pensie = 2 265 701 lei (Legea 632/2002)

Dacă nu s-ar fi modificat nr. pct., cuantumul pensiei ar fi fost:

$1,61193 \times 2\,265\,701 = 3\,652\,149$ lei

Prin scăderea nr. pct. pensia devine $(1,46051 \times 2\,265\,000) = 3\,309\,077$ lei.

Prin scăderea punctajului, la această recorelare, titularul pensiei a fost frustrat de $(3\,652\,149 - 3\,291\,000) = 361\,148$ lei lunar.

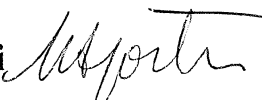
În cele trei etape de recorelare aplicate, zeci de mii de pensionari au fost frustrați de sume importante.

Prezenta propunere legislativă dorește menținerea constantă a nr. pct. de pensie, avându-se în vedere două aspecte:

- nr. pct. de pensie este în concordanță cu contribuția la fondul de asigurare socială - principiu de bază al legii 19/2000
- se încalcă principiul constituțional conform căruia un drept social o dată câștigat nu mai poate fi retras.

Pensionarii n-au nici o vină că în legislație s-au strecurat concepte inițial neprevăzute.

Inițiatori:

Maria Apostolescu, deputat PRM de Iași

Gheorghe Buzatu, senator PRM de Iași

Eugen Costel Popescu, deputat PRM de Olt

Octavian Sadici, deputat PRM de Iași